7. Pokud se má za to, že společnost, která je rezidentem jednoho členského státu (mateřská společnost), není podle směrnice 2003/49/ES osvobozena od srážkové daně z úroku získaného od společnosti, která je rezidentem v druhém členském státě (dceřiná společnost), a mateřská společnost v tomto druhém členském státě má v tomto státě omezenou povinnost k dani z tohoto úroku, brání článek 43 ES ve spojení s článkem 48 ES (a subsidiárně článek 56 ES) jako celek či zvlášť takové právní úpravě, podle níž:

a) druhý členský stát vyžaduje, aby osoba, která vyplácí úrok, srazila u zdroje daň z tohoto úroku, a stanoví, že tato osoba má povinnost odvést orgánům daň, kterou nesrazila u zdroje, jestliže povinnost srazit daň u zdroje neplatí v případě, že je příjemce úroku rezidentem v tomto druhém členském státě?

(b) by mateřská společnost v druhém členském státě nemusela zaplatit zálohy na korporační daň v prvních dvou zdaňovacích obdobích a korporační daň by začala platit k mnohem pozdějšímu datu, než je datum splatnosti srážkové daně?

Soudní dvůr Evropské unie je žádán, aby odpověď na otázku 5 zahrnul do odpovědi na otázku 6.

([1]) Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států (Úř. věst. 2003, L 157, s. 49; Zvl. vyd. 09/01, s. 380).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts Berlin (Německo) dne 5. dubna 2016 – Romano Pisciotti v. Spolková republika Německo

(Věc C-191/16)

(2016/C 270/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: Romano Pisciotti

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1) a) Představuje styk členského státu se třetí zemí v oblasti vydávání problematiku, která nezávisle na konkrétním případu nikdy nespadá do věcné oblasti působnosti Smluv, takže zákaz diskriminace podle evropského práva vyplývající z čl. 18 odst. 1 SFEU v případě (doslovného) uplatnění normy ústavního práva (v tomto případě: článek 16 odst. 2 první věta Grundgesetz, Ústava Spolkové republiky Německo; dále jen „GG“), která zakazuje pouze vydávání vlastních státních příslušníků do třetích zemí, nemá být zohledněn?

b) V případě kladné odpovědi na tuto otázku: Je třeba na první otázku odpovědět jinak, pokud jde styk členského státu v oblasti vydávání se Spojenými státy americkými na základě dohody o vydávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými?

2) Pokud není ohledně styku členských států se Spojenými státy americkými v oblasti vydávání automaticky vyloučena působnost Smluv:

Je třeba čl. 18 odst. 1 SFEU a relevantní judikaturu Soudního dvora, která k němu byla vydána, vykládat v tom smyslu, že členský stát neodůvodněně porušuje zákaz diskriminace vyplývající z čl. 18 odst. 1 SFEU, když na základě normy ústavního práva (v tomto případě: článek 16 odst. 2 první věta GG) v případě žádostí třetích zemí o vydání rozdílně zachází s vlastními státními příslušníky a se státními příslušníky jiných členských států EU tím, že vydává pouze cizí státní příslušníky?

3) Pokud se potvrdí, že ve výše uvedených případech došlo k porušení obecného zákazu diskriminace vyplývajícího z čl. 18 odst. 1 SFEU:

Má být judikatura Soudního dvora Evropské unie chápána v tom smyslu, že v případě, jako je ten projednávaný, kdy povolení vydávání ze strany příslušného orgánu povinně předchází kontrola zákonnosti v rámci soudního řízení, jehož výsledek je však pro orgán závazný pouze tehdy, když je vydání prohlášeno za nepřípustné, může jít o závažné porušení již v případě prostého porušení zákazu diskriminace vyplývajícího z čl. 18 odst. 1 SFEU, anebo se vyžaduje zjevné porušení?

4) Pokud se zjevné porušení nevyžaduje:

Má být judikatura Soudního dvora Evropské unie vykládána v tom smyslu, že dostatečně závažné porušení je v případě, jako je ten projednávaný, třeba vyloučit již proto, že v případě neexistence judikatury Soudního dvora týkající se konkrétní situace (v tomto případě: věcná působnost obecného zákazu diskriminace podle čl. 18 odst. 1 SFEU při styku v oblasti vydávání mezi členskými státy a Spojenými státy americkými) může nejvyšší vnitrostátní orgán výkonné moci za účelem odůvodnění svého rozhodnutí odkázat na soulad s rozhodnutími vnitrostátních soudů, která byla dříve vydána v téže věci?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale ordinario di Torino (Itálie) dne 12. května 2016 – VCAST Limited v. R.T.I. SpA

(Věc C-265/16)

(2016/C 270/34)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Torino

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: VCAST Limited

Žalovaná: R.T.I. SpA

Předběžné otázky

1) Je vnitrostátní právní úprava, která podnikatelskému subjektu zakazuje, aby jednotlivcům poskytoval službu umožňující prostřednictvím videozáznamu na dálku způsobem tzv. cloud computing vyhotovit rozmnoženiny pro soukromé užití týkající se děl chráněných autorským právem, a to prostřednictvím jeho aktivního zásahu při vyhotovování záznamu a bez souhlasu nositele práva, slučitelná s právem Společenství, zvláště s čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti ([1]) (jakož i se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu ([2]) a se zakládající Smlouvou)?